

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η' 683

Τετάρτη—Διευθυντής κ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 31 'Ιουλίου 1930

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ

Οι Αλβανοί του σημερινού Αλβανικού Κράτους, κατά πλείονη μέρει Μωαμεθανοί και εκτουρκισμένοι, ζήσαντες, χάριν της αλλαξοπιστίας των, από ορθόδοξων χριστιανών εις μουσουλμάνους, ελεύθεροι, και πιστοί οπηρεύει και εκπαιδευτικά όργανα της τουρκικής Τυραννίας, έναντι των Ορθοδόξων χριστιανών βαλκανικών Λαών και ειδικά των Ελλήνων, και ιδιαίτερα των Ηπειρωτών, μετά των άλλων εις πολέμους εν Σουλφ. Πάργ. και εις τα όρη του Πίνδου, πολεμούντες έναντι των Αρμενιωτών και Κελεσιτών, αποκτήσαντες ήδη την ανεξαρτησίαν των από τους και άνευ εθνικών αγώνων, χάριν του χυθέντος χριστιανικού αίματος των Ελλήνων, Μουσουλμάνων, Σέρβων και Βουλγάρων, δεν δύνανται ν' αποβάλουν τας τυραννικάς των έξεις, τας όποιαις απέκτησαν, υπηρετούντες επί αιώνων την δαρδάρων, απολυταρχικήν και τυραννικήν Τουρκίαν πολιτικής καθιστάμενοι και των Τουρκικών τουρκικότερον έναντι των κατά παρφήσαν Ορθοδόξων Χριστιανών της άλλης Ευρώπης της Τουρκίας, εξ ου και ήσαν προσφύγοντες επωνομάθησαν Τουρκαλβανοί.

Σχηματίσαντες ήδη, ως είπομεν, το Αλβανικόν των Κράτος εις Τουρκαλβανίαν ούτοι, και έχοντες χάριν εις τους άθεμίτους σκοπούς ανειρήνιστου Διπλωματίας, εντός των όρίων του Κράτους των Ορθοδόξων Ελλήνων, εξακολουθούν να συνεχίζουν τους επί τουρκοκρατίας διωγμούς εις ευρύτεραν κλίμακα, και όσον δύναται, ως μη περιοριζόμενοι, όπως άλλοτε, υπό της επί κεφαλής των τουρκικής Κυβερνήσεως, επιδιώκουν δε δια των άνθελληνικών τούτων διωγμών οι Τουρκαλβανοί της εις τας άκτάς της Αδριατικής σχή

ματισθείσης Μικράς Τουρκίας, κατ' εφ'ημερισμόν όνομαζομένης Αλβανίας, την εκδίωξιν ή τόν έξαλθασμόν της αύτοτε ίσχυρός έλληνορθόδοξου Μειονότητας. Αλλ' ούτε το έν ούτε το άλλο θα επιτύχη ή τουρκαλβανική Κυβέρνησις, δια του διωγμού της έλληνικής Εκκλησίας, της έλληνικής Γλώσσης και της έλληνικής Συνειδήσεως. Παρήλθεν ή εποχή της εκδίωξεως ενός Λαού εκ 200 χιλιάδων ψυχών εκ των έστιών του, ή της άθρόας έξωμμεσίας αυτού, εν πλήρει Ειρηνική Αίω. Ούτε δύναται ο Βενιζέλος να επικαλεσθή το δόγμα της εφευρέσεως του, την ανταλλαγάν των Βορειοηπειρωτών με τους Τουρκοκατακτηθέντες της ελευθέρας Ηπείρου, διότι έχρειώκησε το δόγμα του αυτό, το τόσας συμφοράς επανέγκον εις την Ελλάδα. Οι έν τη Αλβανική Επικρατεία Έλληνορθόδοξοι δεν είναι δυνατόν ούτε να εκδιωχθούν, ούτε να έξωμμεσούν την Ητίαν, τω πατέρων των, όπως έκαναν οι Αλβανοί επί τουρκοκρατίας. Θα έμεινουν στερωτός εις την Ερημικήν των, την Γλώσσαν των και τόν Εθνισμόν των. Η δε Ιστορία της τουρκοκρατηθείσης Ελλάδος μάς έδιδεξα να φερόμεθα περισσότερον την περιποιημένην τους υποδόλους Λαούς Τουρκανίαν, παρά την καταδικωκυμένην αυτούς. Εάν είδος διωγμού γενήσιν αντιδράσιν. Καί οι Βορειοηπειρώται άδελφοί μας όσον περισσότερον τυραννούνται παρά των Αλβανικών Αρχών, τόσον περισσότερον φανατίζονται εις την Εκκλησίαν των, εις την Γλώσσαν των και εις τόν Εθνισμόν των.

Εμπρός λοιπόν Αλβανοί εις το τυραννικόν σας έργον!
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ
τέως βουλευτής Ιωαννίνων

Υπαρξιν μάς Αλβανίας. Περισσότερον όμως εξηγήσθη ο κ. Βενιζέλος, εις την διήγησιν της έθνοκτονίας φιλοτιμίας του. Ηθέλει, εις βλάβην της έθνοκτονίας της Χώρας, να κολακεύσιν τους Έθνους. Και επιθυμεί ν' άγνοη και τόν πόνον δύο περιπεπαιστωμένων χιλιάδων ψυχών, και τήν διαίτησιν των Πανελληνίων, επιτάσσοντας να ένωθι μετά της Βορείας Ηπείρου, και αυτά ταύτα τα συμφέροντα της Χώρας, τα όποια υπέβαλλον να μένη αποκωδής της έλληνικής ή Βορείας Ηπείρου, δια λόγους πολλούς, και άκρωσσοβούς.

Πάντα ταύτα αντιπαρήλθεν, ήγγονσε, ο τότε και νυν Προθυπουργός της Ελλάδος.

Και την 3ην Οκτωβρίου, του 1913 μία «οικογενειακή» έξαμελής ολιγομελής Επιτροπή Διεθνή, ήλθε διά τόν τύπον εις την Βορείαν Ηπειρον. Η Επιτροπή αυτή έμεινεν εκεί ήμέρας δέκα έννέα, και επισκέφη τέσσαρα μόνον χωρία και ήσούσας! Και έν τούτοις είναι γνωστόν ότι μόνος ο Καζάς της Ερσέκας άριθμεί εξήκοντα χωρία, έν τα ήμισυ έλληνικά τατα και προσήλθ εις την εξέτασιν δώδεκα έν συνόλφ άτομα!

Η ίδια Επιτροπή, συναινούντος και

ήγκρινοντος πάντοτε του γενναιοδωρού εις άπεμπόλησιν πάσης έθνικής αξιώσεως κ. Βενιζέλου, επισκέφη και το Λεσκοβίκιον, όπου επί ένα μήνα και δύο ήμέρας ούδέν είδεν, ούδέν εξέτασε, ούδέν άπολύτως έπραξε. Παρέμεινεν εκείνος άδρανός, ούχι δι' άλλον τινα λόγον, αλλά διότι έπληροφόρηθη ότι άσύμφορος έντελώς ή το πάσα εξέτασις, καθόσον όλοι οι κάτοικοι ήσαν Έλληνες. Κατόπιν ή ολιγομελής παρέα των διεθνών Περιπατητών έφθασεν εις το έλληνο-ώτατον Αργυρόκασιον, του οποίου και οι λίθοι άκόμη όμολογούν Έλληνισμόν. Και έδω ή Επιτροπή παρέμεινεν άδρανός τέσσαρας ήμέρας, μεθ' ό άνεχώρησεν. Ήλθεν δηλονότι είδεν, ένόησε και άπήλθεν, διότι φόβοι ύπληξαν περί λυντοσάματός της άπό μέρους των ήρωικών Χειμαριωτών, οι όποιοι επ' ούδενι θα έστεργον εις την πόλιν της αίματοποτίς έννης ήρωικής γής των.

Τοιούτοτρόπως ή Επιτροπή παρέμεινεν εις την Βορείαν Ηπειρον 58 έν συνόλφ ήμέρας, εξέτασε δώδεκα άτομα, και συνήλθεν εις δώδεκα συνεδριάσεις διά τόν τύπον, ήτοι μίαν δι' έκαστον άτομον!

Εις την κομφιδίαν εκείνην των Ξένων, οι όποιοι επαχθεύοντο εκεί άπάντα την Ισοβίον τήν άμεινών έλληνικών πληθυσμών και γής γνησίας έλληνικής, όχι μόνον δεν άντιέπιν ο κ. Βενιζέλος, αλλά και έαλειοδότησεν. Ένώ ο Ιταλός αντιπρόσωπος έκόπτετο διά την ίδρυσιν του Αλβανικού Κρατιδίου, όπερ βροδύτερον έτρόκετο να γίνη άφ' ενός προτεκτοράτου της Ιταλίας, και άφ' έτέρου κίνδυνος και άπειλή διαρκούς της βλκανικής Ισορροπίας, ιδιαίτερα ήμων, ο Έλληνας Προθυπουργός, συμμαχών μετά των αντιδίκων της Ελλάδος, παρεχόρει πάντοτε, υπεχώρει διαρκώς, προσεχώρει έλαφρά τή συνειδήσει εις τας έθνοκτονίας δι' ήμάς άποψεις των Ξένων.

Τότε ο Βενιζέλος, καταληφθείς από παρλήρημ φιλοτιμίας, μετεχειρίσθη πάσαν άνόητον ένέργειαν εις βλάβην όχι μόνον των κυριαρχικών δικαιωμάτων της έλληνικής Πατρίδος, αλλά και αυτού του του θεμελιώδους δόγματος της κρατικής αυτοτελείας και της αυτοδιαθέσεως των Λαών. Εύρίσκει εις το ζώδιον της γενναιοδωρίας του τότε ο Έλληνας Προθυπουργός και όμειλε άερευθιάστως περί άφροντισμών των συνόρων της Ηπείρου, όσάν ή Ηπειρος άπετέλει Ιδιοκτητην περιουσίαν του, την όποιαν κατά βούλησιν διέθετε.

Εμοίραζε πάσαν έθνικήν αξίωσιν άβυσανίστως, άντεθνικώς και έλαφρά τή συνειδήσει τότε, εις δε την Φλωρεντίαν, όπου συνεδρίασεν ή περίφημος έρείνη επιτροπή των Ξένων, ή έλληνική Κυβέρνησις παρέλειψε να στείλη ούδενά καν άντιπρόσωπον Έλληνα τουλάχιστον ως παρατηρητήν διά τόν άκρωτηριασμόν της Ελλάδος.

Τί έγινε κατόπιν δεν είναι άγνωστον, διότι είναι τόσος κοινός, όπως και οι οίμαγαί και οι άπέλιδες κρυγαί των άδελρών μας της Βορείας Ηπείρου, στεναζόντων κάτω από το βίον πένος του του γείτονος Έθνους. Επαλήθευ ή Βορεία Ηπειρος, άποκομείσα της άλλης έλληνικής Ηπείρου διά να δημιουργήσιν συνεπείας άπιστεύτως τρομεράς εις το μέλλον.

Και τας συνεπείας ταύτας θα εξέτασεν εις το έπόμενον.

Ν. Μαρκόπουλος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο νεαρότατος Διευθυντής του έν Αθήναις «Ηπειρωτικού Βήματος» μάς έλέγει επί γήρατι, φρονών, δια τούτο, ότι πάσχομεν εκ πολιομυελίτιδος. Αλλ' ως γνωστόν, ή πολιομυελίτις προσβάλλει τα παιδιά και όχι τους γέροντας, επομένως φυσικότερον να, πάσχη αυτός εκ πολιομυελίτιδος, ως παιδί, και ούχι ήμεις οι πρεσβύτεροι.

Τόν πολιτισμόν των Ζαγορησίων δεν ήλέγαμεν ως έλαττωμα, άλλ' επαινέσαμεν, ως άρετήν αυτών, και άν δεν πιστεύη, ο Διευθυντής του «Ηπειρωτικού Βήματος» ως άναγνωρίσιν την προς τν κ. Αναστάσιον Σκελλαρίου απάντησιν μας διά το ζήτημα τούτο και ως μελέτησιν την Διαθήκην των άειμνήστων Ριζάρων, έν τη όποι άναγράφεται ειδικά εισάγονται εις την φερώνυμον Ιερατικήν Σχολήν των, ή όποι άνα τοίς 1000 μόνον άνέδειξεν έως τώρα (εφέ) τέσσαρες μαθητάς έτησίως εκ των 44 χωρίων του Ζαγορίου, άγωνθείσης παρ' αυτών της λοιπής Ηπείρου ως πρόδοτης Καραμωριάς! Εάν δε εισήχθησαν και έλάχιστοι τινες εκ της άγωνθείσης υπό των Ριζάρων λοιπής Ηπείρου, ούτοι εισήχθησαν εκ των περικοσμημάτων, ως εισήχθησαν και εκ της άλλης της άλλης Ελλάδος, κατά σκόπιμον έρμηνείαν της Διαθήκης, γενομένην τή είσηγήσει του άειμνήστου Μίνως Β. Λάππα. Και δια να εξαγλήσωμεν το θέμα του με τόν Διευθυντήν του «Ηπειρωτικού Βήματος» προσθέτομεν ότι ο μόνος πανηπειρώτης Ζαγορησιος υπήρξεν ο (αόιδιμος) Ιω. Δούμας, όν ήκολούθησε και ο πατρώζων υίός του κ. Γεώργ. Δούμας.

Και τέλος, ως προς την υπεράσπισιν μας του Διευθυντού του έγχωρίου «Κήρυκος» κ. Α. Πανίδη, απαντώμεν εις τόν έλέγοντά μας νεαρόν συνάδελφον κ. Α. Τράλλαν, ότι επράξαμεν τούτο χάριν φιλοδικαιοσύνης, ως υβρίζομενον, και ού χιλεγγόμενον, τόν κ. Α. Πανίδην παρατηρήσει μεν δέ τή πρός αυτόν, υπερασπιστάς μας, από του έδελφωσεν ότι δεν έπιθυμεί την «προστασίαν» μας, άλλ' ούδέποτε παρέλείψαμεν να τόν έλέγχωμεν, όσάκις δέταται έλέγχου, όπερ είναι δικαίωμα μας!

Αληθές λαϊκόν προσκύνημα υπήρξεν ή οικία του κ. Γ. Πολυχρονιάδη, ένθα διαμένει ή Α. Σ. ο Μητροπολίτης Έρεμυόπολης Αιγύπτου Κος Κος Νικόλαος. Από της άπολύσεως της Εκκλησίας μέχρι της 1ης μ. μ. καθώς και τας ώρας της δελής, παρήλασαν ένώπιόν του όλοι οι τάξεις των Ιωαννίνων, άσταζόμενοι την δειάν του, τούτο δε είναι ένδειξις του σεβασμού, της αγάπης και της ύπολήψεως, ήν χαίρει ο Ιωαννίνης Ιεράρχης παρ' τή Κοινωνία των Ιωαννίνων.

Η Τσαμουριά της Παραμυθίας έόρτασε την Έκατονταετηρίδα της Έλληνικής Ανεξαρτησίας στο Σούλι, διότι το Σούλι υπάγεται τόσον εις τόν κύκλον των Έπαρχιών Ιωαννίνων και Πρεβέζης, όσον και εις τόν της Παραμυθίας, αλλά ή Τσαμουριά των Φιλιατών μένει άνευ τοπικού ήρωος. Και όμως ή Πρεσβυτέρα δύναται να κεράται ότι υπήρξεν ή γενέτειρα της Κυρά Βασιλικής του Αλή-πασα και του άδελφού της Γεωργίου Κήτιου, Στρατηγού του 1821 και ενός των άνδραγαθών υπερασπιστών του άθανάτου Μεσολογγίου. Αποφύμεν πως ο κ. Μι-

‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡ Σ

‘Εκδιδόμενη
‘Εν ‘Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
‘Ετησία Συνδρομή

‘Εσωτερικού	Δρ.	75
‘Εξωτερικού	Δρ.	75
‘Αμερικής	Δολ.	7

χιήλ Θάνο· δὲν ἀνέλεον ἀκόμη τὴν πρῶ-
τεβουλὴν νὰ συνεισπραθῇ καὶ ἡ μνήμη
τῶν δύο τούτων μεγάλων τέκνων τῆς Πλε-
σβίας, ὁ εὐπαίδης τέως σχολάρχης
Φιλιατῶν Πλεσιβισαίτης κ. Μιχαὴλ Θά-
νος! Ἀλλὰ κἀλλία ἀργὰ παρὰ ποτέ. Εἴ-
ναι, κινδὺς ἀόρατος. Ἐμπρός, κ. Θάνο.
Ἐμπρός κ. Ἐπαρχὸ Φιλιατῶν!

Αὐτὸ νέες ἐφημερίδες εἶδαν τὸ φῶς στὸν
Ἡπειρωτικὸν ὄριον, τὸ «Βῆμα»
στὴν Πρέβεζα καὶ τὸ «Φωνὴ τῆς Ἀρ-
τας» στὴν Ἀρτα. ἔχουν καὶ οἱ δύο
τοὺς λαμπρὰν ἐμφάσεις, τόσον ἀπὸ ἀπό-
ψεως ὥλης, ὅσον καὶ τυπογραφικῆς τέχ-
νης. Ἐκ τούτων τὸ «Βῆμα» τῆς Πρεβέ-
ζης πληροῖ σπουδαίον κενὸν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἥτις διὰ πρώτην φοράν βλέπει ἱ-
δικὴν τῆς ἐφημερίδα.

Τὰ ἐγκαρδία συγχαρητήριά μας εἰς ἀμ-
φοέρας τὰς συναδέλφους.

Ο ἑκ Κοσμηγῶ· δημοδιδάσκαλος Ἰω.
Μπέτσ, ἔγγυος καὶ πατὴρ τέκνων ἐν
τῷ χωρῷ του, ὑπηρετῶν ἐν Κασσάνειαν,
ἀντὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ ἐν τῷ σχολείῳ
ὑπάρχον δωμάτιον πρὸς κατοικίαν τοῦ ἐ-
κπαιδευτοῦ διδασκάλου, ἐπεδίωξε νὰ κατοί-
κῃ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἐξαδέλφης του
Γκαλντέμεινας, χθρὶν τῆς καλλιμόρφου
κόρης τῆς Εὐθαλίας, τὴν ὁποίαν, διακο-
ρεύς, συνέζησε μετ’ αὐτῆς συζυγικῶτα-
τα, καθ’ ὅσον τὸ διαρρῆσαν σχολικὸν
ἔτος, ἀποκτήσας μετ’ αὐτῆς καὶ τέκνον!
Ἐκτὸς τοῦ ἀρμόδιου Ἐπιθεωρητοῦ
τῆς Δημοτικῆς Παιδείας κ. Σπ. ἔρη
διὰ τὴν ἀμείνων παύσιν τοῦ κακοθησά-
του δημοδιδασκάλου, τὸν λόγον ἔχει ὁ κ.
Εἰσαγγελεὺς!

Απέθανεν ἐν Ἀθήναις εἰς ἡλικίαν περὶ
ποῦ 80 ἐτῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπι-
στημίου Παῦλος Καρολίδης, ἄλλοτε καὶ
βουλευτὴς ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν πρώτην
ἐννομικὴν Βουλὴν, καθὼς καταγόμενος ἐκ
Καίσαριας. Ο μεταστὰς σοφὸς καθηγη-
τὴς ἐγνώριζεν, ἐκτὸς τῆς μητρικῆς του
τούρκικης, τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Λατιν-
κὴν, τὴν Ἰταλικὴν, τὴν Γαλλικὴν, τὴν
Γερμανικὴν, τὴν Περσικὴν καὶ τὴν Ἀρα-
βικὴν. Ἐγραψε πλείστα πρωτότυπα, ἱστο-
ρικὰ ἔργα, μετέφρασεν ἐκ τῆς Γερμανι-
κῆς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ
Γερμανικοῦ Χέρσπεργκ, εἰς τὴν ὁποίαν εἰ-
χε προσθέσει σοφιστάτας παρατηρήσεις.
Εἶχε τεράστιον μνημονικόν, καὶ ἐθεωρεῖ-
το ἐν Γερμανίᾳ ὡς ὁ μεγαλύτερος ἱστο-
ρικὸς τοῦ Κόσμου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν
ἱστορίαν τῶν Ἀνατολικῶν Λατῶν.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁ τέως ἀε μνή-
στου μεγάλου καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας
Παύλου Καρολίδου, καὶ μεγάλου φιλοκά-
τρινος, ὁ Ἑλλὰς χάνει τὴν μεγαλειότητα
ζῶσαν δόξαν. Ἀλλ’ ὁ Καρολίδης ἀπέθαν-
εν, τ’ ὄνομά του καὶ τὸ ἔργον του θὰ
μείνουν ἀθάνατα εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων!

Ελθὼν, πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἐξ Ἀ-
θηνῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν δημοσιογραφι-
κῆς ἀποστολῆς τῆς μεγάλης ἀθηναϊκῆς
ἐφημερίδος «Ἑλληνικῆς» καὶ περὶ τῶς
αὐτὴν ἴαν ἐπιτυχῶς, ἀνεχώρησεν ἐπανα-
κάμπτον εἰς τὴν θῆσιν του, ὁ συμπολίτης
μας κ. Νίκος Μαρκόπουλος, καταστὰς ἐν-
τὸς ὀλίγου χρόνου ἀπὸ μικρὸς συντάκτης
μικρῆς γαννιώτικης ἐφημερίδος, εἰς δό-
κιμον ἀθηναίων δημοσιογράφων τῶν τα-
ῦν ἡδὲ οἱ μόνον τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγ-
γελμα, ἀλλὰ καὶ τὴν θρυλικὴν μας πόλιν,
ἥς τυγχάνει γέννημα καὶ θάνατος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Κον Ἰω. Καρδὸν ἔστην. Ἐλαβὼν δύο
ἐτῶν συνδρομὴν σὰς καὶ ὡς εὐχριστῶ.
Εὐχαριστῶ νὰ ἐμνηθῶν καὶ τόσοι ἄλ-
λοι λεγόμενοι μόνον συνδρομηταὶ τῆς
«Ελευθερίας» στὴν ἑάνθη, οἱ ποῖ-

οὶ κωφεύουν.

—Κον Ἰω. Μπουρμπον Πειραιῶ, ἔ-
λαβὼν τὴν συνδρομὴν σου τοῦ 1930 καὶ
ὡς εὐχαριστῶ.

Τὸ ζήτημα τῶν Δεκάτη Χρ. τῶν βρῆ-
σεται στὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως. Δὲν
εἶναι παράξενον νὰ τὸ ζῶσιν οἱ βου-
λευταὶ σὰς καὶ οἱ Γερὸν σιασταὶ σὰς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις

—Αφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ ἡμερῶν
ἀνεντεύθεν ἀπουσίας, ὁ διακεκριμένος
Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μέσης Ἑκπαι-
δεύσεως κ. Ἰω. Κατσουρός, ὃν καὶ συγ-
χαίρομεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν ἀπόκτισιν
παροναξίου υἱοῦ, ἐνδύομενο ἰα τοῦ ζήσῃ.

—Αφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ Εἰ-
σαγγελεὺς Ἐφετῶν Ἀθηνῶν κ. Δημ.
Σκαλισσοῦνης μετὰ τῆς ὁξέτιμου κυρίας
του, ἀδελφῆς τοῦ κ. Α. Μισίου καὶ τοῦ
υἱοῦ του Παναγᾶκη.

—Αφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὁ τιμη-
ματὴρ κ. ἄνδρ. Τραπέζης Κρεντὶ—Λυωνναί, κ. Δημ. Β. Λαμ-
πρίδης, ἐκ τῶν μεγάλων τιμώντων τὸ ἐλ-
ληνικὸν καὶ ἰδὲ τὸ Ἡπειρωτικὸν ὄνομα
παρὰ τῇ διεθνῇ Κοινωνίᾳ τῆς δευτέρας
οἰκουμένης Πρωτευούσης, καὶ ἀνεχώρη-
σε διὰ τὸ χωρίον του Μβδεῖαν τοῦ Πω-
γωνίου, ὃν μετὰ χαρᾶς εἶδεν ὁ πατὴρ
του, οἱ συγχαίρομαι καὶ συνεπαρχωμένοι
ταὶ καὶ οἱ πολυπληθεῖς τοῦ φίλου Τῷ ἀ-
ποτίνομεν τὸ ὡς εὖ παρέστη.

—Αναχωρήσεις

—Αναχωρεῖ σήμερον πρὸς παραθερι-
σμόν εἰς Τραπεζοῦν ὁ ὑπευθύνος Γενι-
κὸς Διοικητὴς Ἡπείρου κ. Ἀχ. Καλεῦρος
μετὰ τῆς ὁξέτιμου Κας Καλεῦρας καὶ τῶν
υἱῶν του, ὅπου θὰ διαμείνουν ἐπὶ ἑξέ-
ταις ἡμέραις.

—Δήλωση

—Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βελτοῦ
στὰς φέρεται εἰς γνώσιν τῶν περιχωρῶν ὅ-
τι ἡ ἐτήσια μίσθισμα πανήγυρις τοῦ χω-
ρίου του, ἥτις ἐτελεῖτο τὴν 6ην Αὐγού-
στου, ἀναβάλλεται διὰ τὴν 26 Ὀκτωβρί-
ου, ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

—Βετιώσεις

Μετὰ χιρὸς ἀ ἀγγέλομεν ὅτι ἡ ἐν Κερ-
κῶν ἀξιοτίμος φίλη μας Κ. Κούλα Ἰω-
άννου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κοινότητος τὸ
τελευταῖον κοράσιον τοῦ γνωστοτάτου εὐ-
φύμου παρὰ τῇ ἐνταῦθα Κοινωνίᾳ Συν-
ταγματάρχου ἐν ἀποστρατεία κ. Ἀπ. Χρῆ-
στοδούλου, χαρίσασα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα
ὁμοῦ τῆς ὁμοτιμῆς καὶ ἀδικοπραξίας.
Ρομινίδος Πριγκιπίσσης, περὶ ἣς τόσον
πολὺς λόγος ἔγενε τελευταίως.

Τὰ ἐγκαρδία συγχαρητήριά μας εἰς τὴν
ἐντυχίαν γονεῖς τῆς νεοφωτιστοῦ καὶ
τὴν νουναν αὐτῇ, εὐχομένους νὰ εἶναι κα-
λοριζικὴ καὶ νὰ τὴν ἰδοῦν καὶ νύσῃ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 31 Ἰουλίου. —Τὰ θύματα τῶν ἐν Κασ-
σάνει τῆς Ἰταλίας τελευταίων σεισμῶν ἀνέρχονται εἰς 5000
νεκρούς.

—Ο τέως πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου Ναχᾶς—
ρὸχθῃ ἀνυπότακτος, καλεῖ τὸν Λαὸν νὰ μὴ πληροῖ
νὰ μὴ ὑπακούῃ εἰς τὰς Ἀρχάς, ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς Σα-
πίας ἐχαρκτήθηκε ταῦτα ὡς χαρὰ τῆς ἐπαναστατικῆς
λῶν ὅτι θὰ πατάξῃ πᾶσαν παρ’ οὐδὲν ὑποκινουμένην
συλλαμβάνουν τὸν Ναχᾶς. Ἐπάρχουν πληροφορίες ὅτι
Χιδιδῆς Ἀμπᾶς—Χιλμῆς εἰναι ἀναμεταγμένο· εἰς τὴν
καὶ ὅτι φίλοι τοῦ εὐρίσκονται ἤδη ἐν Λονδίνῳ, προπα-
ζόντες τὴν ἀνοδὸν τοῦ εἰς τὸν Αἰγυπτιακὸν θρόνον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῇ Κριακὴν εἰς τὸ Λύκειον
τῶν Ἑλλήνων γίνεται ἑκάστος ζωγραφι-
κῆς τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τοιαυτῆς
γῆτος κ. Χαραλαμπίδης. Εἰσοδος Ἐλευ-
θερα.

Εὐχετήριον

—Συγχαίρων ἐγκαρδίως τὸν ἐκ Πόβλας
φίλου μου κ. Σπύρον Κ. Τζίγγον ἐπὶ
τῇ ἀποκτίσει τοῦ πρώτου τοῦ υἱοῦ, εὐ-
χομαι νὰ τοῦ ζήσῃ.

Λίδισθα 22 Ἰουλίου 1930

Δημήτριος Μαρίνης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδὲν εὐχετήριον, ἢ συγχαρητήριον γί-
νεται δεκτὸν πρὸς δημοσίευσιν, ὑπερβα-
νον τοὺς δέκα στίχους, ἔστω καὶ ἐπὶ ἀδελ-
φικῇ, ὅταν δὲ πρόκειται περὶ τοῦ αὐ-
τοῦ προσώπου, μόνον ἔνα συγχαρητή-
ριον ἢ εὐχετήριον τὸ πρῶτον, εἶναι δε-
κτὸν θὰ δημοσιεύεται διότι ἡ ἐπὶ ἀν-
ληψὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου συγχα-
ρητῶν ἢ εὐχετῶν προσαρροῖ εἰς
τὸ ἀναγνωστικὸν Κινδὺν τῆς «Ελευ-
θερίας» καὶ λιγβίνομ νὰ παρὰ διαφώ-
ρων κλοαληρωτῶν συν ὁρητῶν ὑλογ-
πράπορος, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν ν’ ἀ-
π’ φεγγόμεν ὅσον τὸ δυνατόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων ὁρ-
πτονται ὅλα τὰ εἶδη γυναικείων (ἑσωτερ-
κῶν φορεμάτων. Ὅλα τὰ εἶδη γυναικεί-
ων ἀπορροσίων πολυτελείας καὶ μὴ, ὅ-
πως καὶ ἀνδρικὰ εἶδη, ποικίλματα, πιτζά-
μες, κ.τ.λ. κ.τ.λ. φανέλλες ἐπιμ. μελη-
μένης ἐργασίας. Διάφορα εἶδη χρυσοκεν-
τηρικῆς, ὡς καὶ σιελία μεταξωτὰ διὰ κα-
καπέλλα, ζῶνες, κτλ.

Βαμβακερὰ δι’ ἐπιπλαζαλ. διάφορα εἶ-
δη ὑφαντικῆς μάλλινα καὶ βαμβακερὰ.

Ο Ὀδοντίατρος κ. Μιχαὴλ Π. Κα-
πᾶς δέχεται ὁδὸς Κοραῆς ἐναντὶ Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς, θεραπευτικὰς καὶ ὁδοντοτεχνι-
κὰς μεθόδους.

Ο Ὀδοντίατρος Γεώργιος Χριστίδης,
ἐν Ἀμερική ἐπὶ πενταετίαν ἐκπαιδευ-
θεὶς, δέχεται καθ’ ἐκάστην εἰς τὸ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Κωλέττη Ἀρ. 16 Ὀδοντοτε-
χνεῖόν του, ὥρα 8—1 π.μ. καὶ 3—7 μ.μ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ
ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ ἀπὸ τῆς
μεταφθρῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταν-
τῆς νεόκτιστα Κατοικίαι Τραπεζοῦν.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Ο γνωστὸς δελίμπορος τῆς
μας κ. Μ.τ.ρ. Ἐξᾶς ἐγκατέστησε
λοπωλείον του ἐντὸς τῆς Σαῦ, ἂν
π.ρὰ τὴν ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς
πύξης Ἀθηνῶν ἀνακοινεῖ ὅτι
ῖσε ὡς ἐξῆς τὰς ὥρας συνάλλει
ἀπὸ 7ης Ἰουλίου:

Π. Μ. 8 30 μέχρι 12 30 Μ.

Μ. Μ. 4.— » 5.— Μ. Μ.

Παρακαλοῦνται ὅλοι ὅσοι
οἱ κ. κ. πελάται, ὅπως φρονί-
καὶ διενεργώσιν τὰς ταμειακὰς
ναλλαγὰς τῶν ἐντὸς τῶν ὡ-
καθοριζομένων ὥρων ἐργασίας
(Ἐκ τῆς Διοικήσεως)

Εἰδικὸς ὀφθαλμολόγος Κωνσ-
τῆς γνάντης

Δέχεται, ὁδὸς Λωδώνης 17, ὥρα
σκέψαν 7—9 π.μ. 12—1 καὶ
μ.μ. καθ’ ἐκάστην, πλην τῆς Κυ-
καὶ νέα κυτία πολυτελείας

Ἡ πλουσιωτέρα
λογὴ Ψαθίνων πύλων
τὰς πλέον προσιτὰς τι-
τάς πλέον προσιτὰς τι-
Στοῦ Ἀριστέιδου Τραπέ-
κα Ὀδὸς Ἀδέρωφ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ζήκος Ι. Βασιλείου
96 Ὀδὸς Κωνσταντινουπόλεως

Ἐν Θεσσαλονίκῃ
Ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ εἶδη τῆς
ροποιίας κατὰς ἐπισκευὰς αὐτῶν

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 100.800.000 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 224.200.000

105 Καταστήματα ἐν Ἑλλάδι, πλείονα πάσης ἄλλης Τραπεζῆς

6 Καταστήματα ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, (ἐν Ἀγγλίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κόκκῳ)

Ὁργανισμοὶ ἰδρυθέντες ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν

Δὴ Μπάγκ Ὁφ Ἀθῶν Τεσσὶς Κόμπανν 205 Ὀδὸς 33 Σιγῆς Νεῦ Γόρκ

Δὴ Ἀθῶν Μπαγκεὶς Κομπόρβαν 19 Κλήρον Σιγῆς Μπότον Μας

Γραφεῖον ἐν Ἑλλάδι: 38 Σιγῆς Κλάρκ Σιγῆς Τσιμάς Ἰλλ.

Κατάθεσις εἰς ὁράματα καὶ Συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ